

Morholt a holoubek

aneb důkaz o tom, že pod slupkou drsného válečníka se skrývala citlivá duše:)

Holoubek spanilý k nebi se vznesl,
blankytnou oblohou ladně se nesl.
Neslyšel chuděra v tlejícím listí
jak kroky lovcovy zákeřně šustí.

Holoubek spanilý z nebe se snesl,
tiše a ochotně, ani nehlesl,
jen dírka krvavá v hrudníčku skví se,
v záškubech smrtelných chudák svíjí se.

Drnčení tětivy vítr pryč vane,
květ kosou podřatý znovu nepovstane,
holoubek spanilý v rákosí hnije,
Morholt to viděl a za keřem blije.